

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การเรียนการสอนภาษาต่างประเทศจะบรรลุเป้าหมายได้สมบูรณ์ต่อเมื่อผู้เรียนมีความรู้ความสามารถครบทั้ง 4 ทักษะ คือ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียนในทั้ง 4 ทักษะนี้ นักการศึกษาและนักภาษาศาสตร์ต่างมีความเห็นและข้อเสนอแนะตรงกันว่า ในการเรียนการสอนระดับต่าง ๆ นั้นครูผู้สอนควรจะเน้นทักษะทั้ง 4 แตกต่างกันไปในแต่ละระดับด้วย แมรี ฟินอคเคียโร¹ (Mary Finocchiaro) แนะนำว่าในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศนั้น อัตราของทักษะทั้ง 4 ที่ครูจะเน้นควรเป็นดังนี้คือ

ระดับต้น	ฟัง 40% พูด 40%	อ่าน 15%	เขียน 5%
ระดับกลาง	ฟัง-พูด 45%	อ่าน 40%	เขียน 15%
ระดับสูง	ฟัง-พูด 30%	อ่าน 50%	เขียน 20%

เนลสัน บรูคส์² (Nelson Brooks) เสนอว่าในระดับต้นการเขียนการอ่านควรเป็น 20% และในระดับมัธยมศึกษาควรเป็น 50% - 60% ในทำนองเดียวกัน ยูโกะ โทบายาชิ³ (Yuko Kobayashi) ได้ให้ข้อคิดว่า ผู้ที่เรียนภาษาต่างประเทศรู้ยู่ว่าการเรียนรู้ภาษานั้นเกี่ยวข้องกับทักษะการฟังเป็น

¹Mary Finocchiaro, and Michael Bonomo, The Foreign Language Learner; A Guide for Teachers (New York: Regents Publishing Company, 1973), p. 149.

²Nelson Brooks, Language and Language Learning (New York: Harcourt, Brace and World, 1960), p. 97.

³Yuko Kobayashi, "A New Look at Reading in the College Program", in The Art of TESOL, Selected Articles from the English Teaching Forum, Part two (Washington, D.C., 1975), p. 188.

อันดับแรกติดตามด้วยทักษะการพูด จากนั้นจึงถึงทักษะการอ่านและทักษะการเขียนเป็นอันดับสุดท้าย
 สิ่งที่เป็นที่เสนอแนะกันว่า ทักษะ 2 ทักษะสุดท้าย ควรได้มีการพัฒนาหลังจากที่ผู้เรียนได้รับเอา 2
 ทักษะแรกไว้ได้แล้ว

จากข้อคิดและตัวเลขที่กล่าวมา จะเห็นได้ว่านักภาษาศาสตร์และนักการศึกษาหลายท่าน
 เห็นพ้องกันว่า หลังจากให้นักเรียนมีความสามารถในการฟังการพูด และเข้าใจถึงโครงสร้าง
 และไวยากรณ์ของประโยคแล้ว หน้าที่ของครูผู้สอนภาษาต่างประเทศในระดับกลางและระดับสูงก็คือ
 จะต้องฝึกนักเรียนให้มีทักษะในการอ่านมากขึ้น จากินา ลูโตสลอสกา¹ (Yanina Lutoslauska)
 มีความคิดว่า สิ่งที่สำคัญสำหรับนักเรียน นอกจากความสามารถในการพูดแล้ว ก็คือความสามารถ
 ในการอ่าน ถึงแม้ว่านักเรียนส่วนใหญ่ เมื่อจบออกไปแล้วจะไม่ได้พบปะกับชาวต่างประเทศก็ตาม
 แต่ทว่าเขาก็สามารถอ่านหนังสือที่เขียนเป็นภาษาอังกฤษได้ ถ้าหากครูได้เตรียมพวกเขาไว้เป็นอย่างดี
 โคบายาชิได้แสดงความคิดไว้ดีกว่า การอ่านไม่ใช่เป็นเพียงการอ่านได้ (mechanical skill)
 เท่านั้น การอ่านเป็นวิธีของการสื่อสารและการเรียนรู้อันน่าตื่นตะลึง

จากข้อคิดเห็นเหล่านี้ สิ่งสรุปได้ว่าทักษะการอ่านเป็นทักษะที่สำคัญเท่าเทียมทักษะการฟัง-
 การพูด หรืออาจกล่าวได้ว่าสำคัญยิ่งกว่าสำหรับสังคมซึ่งไม่ใช่ภาษาอังกฤษเป็นภาษาประจำวัน เพราะ
 ไม่จำเป็นต้องพบปะติดต่อกับชาวต่างประเทศตลอดเวลา แต่ถ้ามีทักษะการอ่านสูง ก็สามารถศึกษาหา
 ความรู้จากตำราภาษาอังกฤษได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับนักศึกษาในชั้นอุดมศึกษา ความ
 ขาดแคลนหนังสือและตำราภาษาไทยในสาขาวิชาต่าง ๆ ทำให้นักศึกษาต้องค้นคว้าหาความรู้จากหนังสือ
 ตำราภาษาอังกฤษ เพราะตำราหรือเอกสารเหล่านั้นเป็นแหล่งความรู้ที่สำคัญอีกแหล่งหนึ่งนอกจาก

¹Jamina Lutoslawska, "An Experiment in Home Reading", in The Art of TESOL, Selected Articles from the English Teaching Forum, Part Two (Washington, D.C., 1975), p. 196.

²Yuko Kobayashi, The Art of TESOL, Selected Articles from the English Teaching Forum, Part Two, p. 18.

³William E. Norris, "Advanced Reading: Goals, Techniques, Procedures" in The Art of TESOL, Selected Articles from the English Teaching Forum, Part Two (Washington, D.C. 1975), p. 202.

ตัวครูผู้สอน ดังนั้นทักษะการอ่านจึง เป็นทักษะที่นักศึกษาและนักภาษาคำาสตร์สนใจและตั้งใจที่จะพัฒนา การเรียน - การสอนให้ได้ผลดียิ่งขึ้น วิลเลียม อี. นอร์ริส¹ (William E. Norris) กล่าวว่า

" _ _ _ จุดมุ่งหมายของเราในการสอนทักษะการอ่านขั้นสูง ก็เพื่อสอน ให้นักเรียน (ผู้ซึ่งอย่างน้อยที่สุดได้เรียนรู้และมีความสามารถเรียนรู้ และ ใช้ภาษาในระดับกลางได้แล้ว) รู้วิธีที่จะเก็บข่าวสารรายละเอียดจากสิ่ง พิมพ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวดเร็ว และเข้าใจดี _ _ _ "

ตลอดเวลาที่ผ่านมา นักการศึกษา นักภาษาคำาสตร์ และครูผู้สอนภาษาต่างประเทศต่าง ก็ได้พยายามหาวิธีที่จะปรับปรุงและพัฒนาการสอนทักษะการอ่านให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น วิธีการสอนแบบเดิม ๆ ที่ครูใช้กันมาคือ วิธีไวยากรณ์ - แปล (Grammar - Translation) วิธีการสอนแบบตรง (Direct Method) วิธีอิงโครงสร้าง (Structural - Based Approach) และ วิธีการสอนแบบฟัง - พูด (Audio - Lingual Method) นั้น เริ่มต้นจากสอนนักเรียนให้รู้จักตัว หนังสือ เสียง คำ ประโยค และเรื่อง ตามลำดับ วิธีการสอนคำก็คือ การให้ดูแล้วพูดตาม (See and Say) หัดให้นักเรียนสังเกตความสัมพันธ์ระหว่างคำ สอนให้อ่านออกเสียงให้ถูก ให้ความหมายของคำ ในการสอนแต่ละครั้ง ครูจะนำคำใหม่เข้ามาเพียงครั้งละไม่กี่คำ และเล่นอินรูปประโยคแบบต่าง ๆ และซ้ำ ๆ ถ้าเป็นขั้นต้นก็จะฝึกให้นักเรียนอ่านออกเสียงถูกต้อง และอ่านในใจใน ขั้นที่สูง ๆ ขึ้น นักเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ ๆ รู้ลักษณะโครงสร้างของประโยค เพื่อว่าเมื่ออ่านแล้วจะ เข้าใจทั้งจุดสำคัญและรายละเอียดของเนื้อเรื่อง ทั้งนี้ ครูจะตั้งคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่อ่านไป แล้วหรืออาจจะตั้งคำถามว่าเป็นการโยงเข้าสู่เรื่องซึ่งก็แล้วแต่วิธีการสอนของครู และการเตรียม เรื่องให้นักเรียนอ่านก็เป็นไปอย่างพิถีพิถันและรอบคอบ เพื่อให้นักเรียนเกิดความสนใจ ส่วนรายละเอียดข้อปลีกย่อยในวิธีการสอนอาจจะแตกต่างกันไปบ้างแล้วแต่ประสบการณ์ของครู

อย่างไรก็ตาม ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1970 เป็นต้นมา มีการตื่นตัวที่จะศึกษาภาษาโดยคำนึง ถึงการใช้ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ ทางสังคม เพื่อประโยชน์ในการสื่อความหมายมากขึ้น มีการ ค้นคว้าและวิจัยว่าความสามารถในการสื่อสารไม่ได้ประกอบด้วยการเรียนรู้ไวยากรณ์และศัพท์เพียง อย่างเดียว แต่ต้องเข้าใจภาษาได้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่ภาษานั้นใช้สื่อความหมายอีกด้วย ดังนั้นภาษา

¹ William E. Norris, "Advanced Reading : Goals, Techniques, Procedures, in The Art of TESOL, Selected Articles from the English Teaching Forum, Part Two. (Washington, D.C. 1975), P. 202.

ซึ่งมีลักษณะแตกต่างกันไปตามวัตถุประสงค์ของการใช้ด้วย วัตถุประสงค์ของการสอนจึงเน้นการสื่อความหมาย หลักสูตรจึงต้องคำนึงถึงบทบาททางสังคมของผู้เรียน การเรียนภาษาอังกฤษในระดับอุดมศึกษา ผู้เรียนมีจุดหมายเฉพาะในการเรียนแต่ละสาขาวิชา และมีเวลาเรียนจำกัด ผู้เรียนจะสนใจเรียนแต่ภาษาอังกฤษที่สัมพันธ์โดยตรงกับความต้องการของตนเท่านั้น การสอนจึงต้องคำนึงถึงลักษณะสำคัญของภาษาที่นำมาใช้ซึ่งแตกต่างกับภาษาอังกฤษที่ใช้สำหรับวัตถุประสงค์โดยทั่วไป ในการสอนอ่านจึงมีการพัฒนาตามไปด้วย ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1970 เป็นต้นมา การสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ (ESP - English for Special Purposes) จึงเริ่มมีบทบาทมากขึ้น ทั้งนี้เพื่อสนับสนุนความสามารถทางภาษาอังกฤษให้เหมาะสมกับการเรียนทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ตำราต่าง ๆ ที่นักเรียนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในระดับอุดมศึกษาจะต้องอ่านและค้นคว้า จะออกมาในรูปของภาษาไทยทั้งสิ้น และส่วนใหญ่ที่ใช้ก็จะเป็นภาษาอังกฤษ แม้จะมีการแปลเป็นภาษาอื่นก็น้อยมาก และการแปลก็มักจะตามไม่ทันเหตุการณ์ โรแลนด์ แมคคาย และ อลัน เม้าทฟอร์ด¹ (Ronald Mackay and Alan Mountford) ได้อ้างถึงสถิติซึ่ง ไอ เอ็น วู้ด (I.N. Wood) เขียนไว้ในรายงานเมื่อปี ค.ศ. 1967 เกี่ยวกับจำนวนหนังสือสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีว่า มากกว่าครึ่งหนึ่งของหนังสือทั่วโลกที่พิมพ์เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ตีพิมพ์เป็นภาษาอังกฤษ และที่เหลืออีกประมาณ 40% พิมพ์กระจายไปเป็นภาษาต่าง ๆ

เมื่อเดือนเมษายน ค.ศ. 1975 ได้มีการสัมมนาระดับภูมิภาคโดยศูนย์ภาษาอังกฤษองค์การซีมีโอ (SEAMEO - Regional English Language Centre) เพื่อสำรวจการพัฒนาและการจัดโปรแกรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้สัมพันธ์กับประเทศเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มีการเผยแพร่ความรู้และการคิดค้นใหม่ ๆ ที่ประชุมได้เห็นว่า ผู้จะเป็นนักวิทยาศาสตร์และนักเทคโนโลยีที่มีประสิทธิภาพ จะต้องคอยติดตามความเคลื่อนไหวทางวิชาการอยู่เสมอ การเรียนและการฝึกในปัจจุบัน

¹Ronald Mackay and Alan Mountford, "Reading for Information", in Reading : Insights and Approaches. eds., Edward M. Anthony and Jack C. Richards (Singapore : University Press, 1967), p. 137.

เป็นเพียงการปูพื้นฐานเท่านั้น และมีความสำคัญน้อยกว่างานในอนาคต นอกจากนี้ ในการปฏิบัติงานบุคคลเหล่านี้ต้องอ่านหนังสือคู่มือเครื่องใช้เป็นภาษาอังกฤษ บางครั้งต้องทำงานกับคนที่พูดภาษาอังกฤษหรือไปฝึกอบรมชั้นสูงยังต่างประเทศ¹

สำหรับการสอนภาษาอังกฤษระดับอุดมศึกษาในประเทศไทยขณะนี้ กานดา คีตะจิตต์² ให้ความเห็นว่า มีอยู่ 2 ลักษณะ คือ

1. ภาษาอังกฤษทั่วไป (EGP หรือ English for General Purpose) เป็นการสอนภาษาอังกฤษเพื่อให้เกิดทักษะในการฟัง พูด อ่าน เขียน แปล และ/หรือ อ่านหรือวิจารณ์วรรณคดี
2. ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ (ESP หรือ EAP - English for Academic Purposes) เป็นการสอนภาษาอังกฤษเพื่อใช้สำหรับวิชาการเฉพาะอย่าง

เอช ฮาร์วี ทิลเดน³ (H. Harvey Tilden) ซึ่งเป็นอาจารย์สอนวิชาภาษาอังกฤษในคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ได้ย้่าว่า ทักษะที่ควรฝึกให้มากสำหรับนักศึกษาไทยคือ ทักษะการอ่านเอาความเพราะจำเป็นในการศึกษาขั้นสูงต่อไป

เมื่อแนวโน้มของการเรียน - การสอนภาษาอังกฤษในระดับอุดมศึกษาเป็นการเน้นในเรื่อง

¹SEAMEO Regional English Language Centre, Report of the Regional Seminar on the Teaching and Learning of English for Scientific and Technological Purposes in South East Asia, 1975 (Singapore : Regional English Language Centre, 1975), pp 1-3.

²กานดา คีตะจิตต์, "การสอนภาษาอังกฤษในระดับอุดมศึกษา", ภาษาสังสรณ์ 6 หน้า 236-237.

³H. Harvey Tilden, J.R. Ewer and G. Latorre "A Course in Basic Scientific English", in Bulletin of the English Language Centre 2 (Bangkok : Prachandra Press, 1970), pp 125-140.

ของทักษะการอ่าน และเป็นการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ จึงมีการศึกษาวิจัยถึงวิธีการสอนเพื่อใ้บรรลุถึงวัตถุประสงค์ดังกล่าว และตั้งแต่ปี ค.ศ. 1970 เป็นต้นมา มีนักภาษาศาสตร์หลายคน เช่น เอช ซี วิดโดว์สัน¹ (H.G. Widdowson) ได้นำเอาความคิดของวิธีวิเคราะห์ข้อความ (discourse analysis) เข้ามาใช้ในการสอน เพื่อช่วยให้นักเรียน นักศึกษาได้อ่านตำราหรือบทความภาษาอังกฤษได้อย่างเข้าใจและมีปัญหาน้อยที่สุด ในการใช้วิธีวิเคราะห์ข้อความ ครูจะต้องพิจารณาวิเคราะห์ใน 2 ระดับคือ

1. ระดับความเชื่อมโยงทางไวยากรณ์ (Grammatical Cohesion) คือการศึกษาและสอนโครงสร้างและลักษณะสำคัญของภาษาที่ใช้อยู่ ๆ ในเชิงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เป็นการปูพื้นลักษณะโครงสร้างพิเศษที่พบมากในบทความเชิงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
2. ระดับวาทสัมพันธ์ (Rhetorical Coherence) การวิเคราะห์ระดับนี้คือวิเคราะห์วิธีการที่ผู้เขียนเสนอข้อมูลแก่ผู้อ่านว่า บทความนั้นเป็นบทความประเภทใด เป็นการนิยามคำ (Definition) การจำแนก (Classification) หรืออื่น ๆ

โรงเรียนนายเรืออากาศเป็นแหล่งผลิตนายทหารหลักของกองทัพอากาศ ในแต่ละปี นักเรียนนายเรืออากาศซึ่งสำเร็จออกมาไม่ต่ำกว่า 100 คน จะถูกส่งไปประจำอยู่ตามกรมกองต่างๆ ทุกแห่ง ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค เป็นทั้งผู้ปฏิบัติการในอากาศและผู้ให้บริการทางภาคพื้น และเนื่องจากกองทัพอากาศเป็นกองทัพที่เกี่ยวข้องทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี นายทหารหลักที่ทางโรงเรียนผลิตออกไปแต่ละปี จะต้องมีความรู้และเชี่ยวชาญเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเหล่านั้นเป็นอย่างดี หลักสูตรของโรงเรียนนายเรืออากาศจึงเป็นหลักสูตรที่เน้นทางด้านวิศวกรรมศาสตร์ ผลิตผู้ที่จะเป็นนักบินและช่างทางสาขาเครื่องกล วิศวกรรมโยธา วิศวกรรมไฟฟ้า วิศวกรรมอากาศยานและคอมพิวเตอร์ เพื่อสนองความต้องการของกองทัพอากาศ และเมื่อสำเร็จการศึกษาออกไปรับราชการแล้ว สิ่งที่ย้ำราชการเหล่านี้จะต้องปฏิบัติอยู่เสมอ คืออ่านคู่มือและบทความที่เกี่ยวกับความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีใหม่ ๆ อยู่เสมอ เพื่อปรับปรุงรักษาเครื่องมือเครื่องใช้

¹H.G. Widdowson. "An Approach to the Teaching of Scientific English Discourse", RELC Journal 5 (June, 1974), pp. 29-32.

ตลอดจนเครื่องดนตรีที่อยู่ในสภาพที่ดี มีอายุการใช้งานนาน มีความคิดริเริ่มในการพัฒนากองทัพ ใน
 ต้นปี พ.ศ. 2525 ได้มีคณะวิจัยกลุ่มหนึ่ง¹ ซึ่งประกอบด้วยคณาจารย์จากโรงเรียนนายเรืออากาศที่ดี
 ตามผลการนำความรู้ไปใช้ในการทำงานของนักเรียนที่จบไปแล้วในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา ว่าได้รับการ
 เรียนรู้ตรงกับสายงานที่ทำหรือไม่ เพื่อนำผลการวิจัยไปพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรของโรงเรียน
 โดยการสอบถามผู้บังคับบัญชาด้วยแบบสอบถาม คำตอบที่ได้รับมีอยู่ประการหนึ่งที่น่าสนใจ คือทาง
 หน่วยงานหลาย ๆ หน่วย ขอให้ทางโรงเรียนเน้นการสอนอ่านภาษาอังกฤษให้มากขึ้น เพราะเมื่อ
 นักเรียนจบออกไปแล้วจะต้องใช้การอ่านมาก นักเรียนจะต้องอ่านคู่มือการบิน เจ้าหน้าที่ภาคพื้นดินก็
 ต้องอ่านคู่มือในการปฏิบัติเช่นกัน พร้อมทั้งต้องอ่านบทความใหม่ ๆ อยู่เสมอเพื่อการปรับปรุงตนเอง
 ดังนั้น ทางภาควิชามนุษยศาสตร์ของโรงเรียนนายเรืออากาศซึ่งรับผิดชอบในการเรียนการสอนภาษา
 อังกฤษ จึงพยายามแสวงหาวิธีการสอนโดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ
 ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และสันนิษฐานว่าวิธีการสอนด้วยวิธีวิเคราะห์ข้อความซึ่งกำลังเป็นที่กล่าวขวัญกัน
 อยู่ในขณะนี้ จะสนองความต้องการของทางภาควิชาได้เพียงไร

จากเหตุผลต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้น ทำให้เห็นว่าสนใจที่จะทำการศึกษาเปรียบเทียบประสิทธิภาพ
 ของวิธีการสอนแบบวิเคราะห์ข้อความกับวิธีการสอนแบบเดิมที่เคยใช้อยู่ เพื่อที่จะได้นำผลมาปรับปรุง
 การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนนายเรืออากาศต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบสัมฤทธิ์ผลทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนนายเรืออากาศชั้นปีที่ 5
 กลุ่มที่สอนด้วยวิธีวิเคราะห์ข้อความกับกลุ่มที่สอนด้วยวิธีการสอนแบบเดิม

¹ น.อ. แก้ว สงขาว และคณะ, "โครงการวิจัยการพัฒนาระบบและหลักสูตรการศึกษา
 ระดับอุดมศึกษาในกองทัพอากาศ", เอกสารวิจัยกองทัพอากาศ, 2525

สมมติฐานการวิจัย

ในผลการวิจัยของบารา วิกกิน¹ (Babara Wiggin) พบว่า วิธีวิเคราะห์ข้อความสามารถเอื้อประโยชน์ในการพ้องอ่านเอาความภาษาอังกฤษ ดังนั้น ผู้ที่เรียนด้วยวิธีวิเคราะห์ข้อความน่าจะมีสัมฤทธิ์ผลสูงกว่าการเรียนด้วยวิธีอื่น ผู้วิจัยจึงได้ตั้งสมมติฐานของการวิจัยว่า สัมฤทธิ์ผลทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่มแตกต่างกัน โดยที่กลุ่มที่เรียนด้วยวิธีวิเคราะห์ข้อความจะได้คะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบเดิม

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยนี้มุ่งศึกษาเปรียบเทียบสัมฤทธิ์ผลทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนนายเรืออากาศ ชั้นปีที่ 5 กลุ่มที่สอนด้วยวิธีวิเคราะห์ข้อความกับกลุ่มที่สอนด้วยวิธีการสอนแบบเดิม ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการทดลองจึงเป็นนักเรียนนายเรืออากาศ ชั้นปีที่ 5 ซึ่งเป็นนักเรียนปีสุดท้ายของโรงเรียนนายเรืออากาศ และเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี (วทม.) ปีการศึกษา 2526 จำนวน 2 กลุ่ม กลุ่มละ 32 คน ซึ่งมีความสามารถทางการเรียนภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน โดยใช้คะแนนสะสมวิชาภาษาอังกฤษ ตั้งแต่ปี 1 ถึงปี 4 เป็นเกณฑ์ในการจับคู่แบ่งกลุ่ม ทั้งนี้ไม่คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ และสังคม สภาพอารมณ์ของนักเรียนและสิ่งแวดล้อมของนักเรียนขณะทำการทดลองและทดลอง

ความจำกัดของการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างประชากรทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีความสามารถทางภาษาอังกฤษเท่าเทียมกัน แต่มาจากสาขาวิชาแตกต่างกัน ดังนั้นนักเรียนบางคนในบางสาขา อาจารย์พิเศษเทคนิคและ

¹ Babara Wiggin, "Syntax and Discourse Analysis : An Approach to the Teaching of Scientific English", (Master's Thesis University of Hawaii, 1977).

เนื้อหาของบทเรียนที่ใช้สอนอ่านเป็นภาษาไทยมาจากอาจารย์เจ้าของวิชาก่อนแล้ว แม้ว่าผู้วิจัยจะคัดเลือกเนื้อหาซึ่งเป็นกลาง ๆ จากหนังสือแบบเรียนมาเป็นบทเรียนแล้วก็ตาม

ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัย

1. เพื่อเป็นแนวทางแก่ครูผู้สอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนนายเรืออากาศและศูนย์ภาษาทหารอากาศในการปรับปรุงการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
2. เพื่อเป็นแนวทางแก่ผู้บริหารการศึกษาของโรงเรียนนายเรืออากาศและศูนย์ภาษาทหารอากาศในการปรับปรุงโครงการสอนภาษาอังกฤษ
3. เพื่อเป็นแนวทางในการวิจัยต่อไป

ข้อตกลงเบื้องต้น

1. แผนการสอนด้วยวิธีวิเคราะห์ข้อความและแผนการสอนด้วยวิธีการสอนแบบเดิม ตลอดจนอุปกรณ์การสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง เป็นแผนการสอนและอุปกรณ์ที่มีประสิทธิภาพ และเชื่อถือได้
2. แบบสอบวัดสัมฤทธิ์ผลในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนนายเรืออากาศชั้นปีที่ 5 สามารถวัดความสามารถในการอ่านของนักเรียน และมีความยากง่ายเหมาะสมกับระดับความรู้ของนักเรียน
3. คะแนนล่ามวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม ตั้งแต่ปี 1 ถึงปี 4 ซึ่งผู้วิจัยใช้เป็นเกณฑ์ในการเลือกกลุ่มตัวอย่างประชากรนั้น ถือว่าเป็นคะแนนที่เชื่อถือได้ คือสามารถวัดความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียนได้

คำจำกัดความ

นักเรียนนายเรืออากาศ ชั้นปีที่ 5 ปีการศึกษา 2526 หมายถึงนักเรียนนายเรืออากาศที่เรียนปีสุดท้ายของโรงเรียนนายเรืออากาศ เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี (วทบ.) →

ทางด้านวิศวกรรมศาสตร์ และปีการศึกษา 2526 เริ่มตั้งแต่เดือน กุมภาพันธ์ ถึงเดือนธันวาคม พ.ศ. 2526

สัมฤทธิ์ผล หมายถึง ผลการเรียนรู้ของนักเรียน (หลังจากกระบวนการเรียนการสอน ฤติลง) ที่ได้รับจากการทดสอบ เพื่อวัดผลของการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนนั้น ๆ

การอ่านภาษาอังกฤษ หมายถึง ทักษะการอ่านในระดับสูง ครอบคลุมถึงการจำ การถ่ายโอน การตีความและการสรุป

วิธีวิเคราะห์ข้อความ หมายถึง วิธีการสอนโดยวิธีวิเคราะห์ศัพท์ โครงสร้าง เครื่องสัมพันธ์ความ หน่วยอ้างอิง คำแทน และวิเคราะห์ข้อมูลและผู้เขียนนำเสนอผู้อ่านว่าเป็นข้อมูล ประเภทใด เป็นคำนิยาม การจำแนกหรืออื่น ๆ

วิธีการสอนแบบเดิม หมายถึง วิธีการสอนแบบเก่าที่เคยใช้กันมา คือ แบบฟัง - พูด เป็นการสอนโดยการให้ศัพท์ โครงสร้างก่อนที่จะดำเนินการอ่าน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย